

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар мавзӯи “Нақши бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм. Мазмуну мундариҷаи диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар мавзӯи “Нақши бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ” ба шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.01 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот аз ҷумла, бандҳои 3, 4, 5 мувофиқат мекунад.

Муҳим ва муҳаббат будани мавзӯи диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар он ифода мегардад, ки замони нав боисрор масъалаи тағйир додани муносибат ба таълимро тақозо мекунад ва инро таҳлили ҳамаҷонибаи ҷанбаҳои иҷтимоию фарҳангӣ ва иқтисодиву сиёсии инкишофи ҷомеаи башарӣ собит месозад. Дар шароити имруза тағйир додани механизмҳои таҳсилот ва ба талаботи рӯз мутобиқ намудани он амри воқеист. Доштани дониш оид ба соҳаҳои гуногуни илм барои маълумотнок гаштан кифоя набуда, татбиқи амалии донишҳо, дар раванди таълим истифодаи технологияҳои муосир ва эҷодкорӣ муҳим аст, ки аз як тараф тавассути истифодаи роҳу шеваҳои пешрафтаи таълим салоҳияти касбии омӯзгоронро рушди диҳад аз ҷониби дигар барои баланд шудани некуаҳолии мардум ва пешрафти ҷомеа мусоидат намояд. Масъалаи тағйир додани муносибат ба таълим, махсусан дар шароити ҷаҳонишавӣ рушд додани салоҳиятнокӣ аҳамияти махсусро касб кардааст. Зеро мундариҷа ва фаъолияти таълими анъанавӣ ба гузашта равона карда шудааст. Ин маънои онро дорад, ки ба ҳаёти воқеии инсон он ахборот, қоидаҳо ва маълумоте, ки ҳангоми таълим гирифта мешаванд, на он қадар алоқаи зич доранд. Бар замми ин намунаву таҷрибаҳо ва фикрҳои пешкашшаванда порчаҳои алоҳидаи замонро ифода менамояд. Чунин муносибат сабабгори он мешавад,

дар чаҳорчӯбаи замон мавқеи худ аз тарафи хонанда муайян карда намешавад, дар натиҷа мавқеи таълим дар дараҷаи паст қарор мегирад. Дар натиҷа дар хонандагон дараҷаи ҳавасмандӣ ба таҳсилот паст мегардад. Хонандагон намедонанд, ки дониши гирифташонро чӣ тавр истифода кунанд. Бештари таҷрибаҳо, намунаҳо тасаввурӣ буда, ба хонанда барои таҳлил ва баррасӣ намудани масъалаҳо имконияти зарурӣ пешниҳод карда наметавонанд, чунки ҳодисаҳои рафторҳо, қоида ва қонунҳо ба ҳаёт ва замони муосир ба дараҷаи зарурӣ мувофиқат намекунад.

Ҳамин тарик, гуфтан мумкин аст, ки раванди таълим бо назардошти муносибати салоҳиятноки хусусияти таҳқиқотиву ба амалия нигаронидашударо мегирад ё ба ибораи дигар гӯем, имрӯзҳо ба объекти омӯзиш табдил ёфтааст. Бинобар ин, муносибати салоҳиятноки муносибате мебошад, ки ба татбиқ намудани хусусияти амалӣ равона шуда, раванди таълим ба натиҷаҳои амалӣ нигаронида мешавад.

Ҳамин равиш дар раванди тарбияи фарҳанги мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ низ нақши шоиста дорад, ки унвончӯ Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар диссертатсияи худ ин масъаларо аз ҷиҳати назариявӣ асоснок карда, тавассути озмоиш самарабахшии истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикиро ҳамчун воситаи ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар ҷараёни дарсҳои суруд ва мусиқӣ санҷида, ба ҳулосаҳои назаррасӣ илмӣ даст ёфта тавонистааст.

Зеро татбиқи амалии қонунҳо ва меъёру талаботи асосии ташаккули салоҳият, аз ҷумла тавассути бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ ба инкишофи қобилияти зеҳнӣ-мусиқидонии наврасон таъсири назаррас дошта, дар навбати худ ба ташаккул ва таҳаввули мусиқиишиносӣ ва фарҳангдӯстӣ нақши появиро касб мекунад. Яъне ин навъи фаъолият ҳар чи қадар муттасил ва гуногунҷабҳа истифода шавад, малакаву маҳорат ва қобилиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ ба ҳамон андоза рушд меёбанд. Маҳз аз ҳамин хотир, истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ барои расидан ба мақсадҳои таълимиву тарбиявӣ дар ҷараёни дарсҳои суруд ва мусиқӣ амри зарурӣ маҳсуб меёбанд. Барои амалашавии ин мақсад, пеш аз ҳама, аз омӯзгор маърифати баланди касбӣ ва зарфияту истифодаи мақсадноки

маҳорату малакаи хубӣ салоҳиятнокиро тақозо мекунад. Зеро хангоми муқоисаи таълими анъанавӣ бо таълими салоҳиятнокӣ диққатӣ асосӣ ба дараҷаи ташаккули малака нигаронида мешавад, чунки дар салоҳиятнокӣ метод, тарзи муносибат ва инчунин воситаҳои арзёбӣ нисбати таълими анъанавӣ мураккабтар буда, бояд омӯзгор дорои маҳорат ва малакаи хуби банақшагирӣро дархӯд дошта бошад. Дар таълими салоҳиятнокӣ арзёбӣ намудани натиҷаҳои таълим бо мақсади муайян намудани дониш, маҳорат ва малакаи заминавии хонанда, муайян намудани раванди азхӯд намудани малакаву маҳоратҳои нав, муайян намудани дараҷаи ниҳони натиҷаҳои таълим вазифаи асосӣ ба шумор меравад.

Аз ин рӯ, аз рӯзҳои аввали соҳибистиклол гаштани Тоҷикистони азиз дар меҳвари сиёсати маорифпарварона ва фарҳангбунёдонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳадафи асосӣ бунёди кишвари озоду обод, ҳаёти фаровон дар заминаи маънавиёти миллӣ мебошад, ки дар рушди ҷаҳонӣ нақши муҳим дорад. Барои ноил шудан ба ин ҳадафи бузург тавачҷуҳи асосӣ ба воя расонидани насли наврас ба камолоти ҳамаҷониба, аз ҷиҳати маънавӣ ва ҷисмонӣ солим, мутахассиси соҳибтаҳассус равона карда шудааст, ки ифодакунандаи зарурияти таҳқиқи масъалаҳои муҳталифи рушди таълиму тадриси муосир, аз ҷумла муҳимму мубрам будани масъалаи ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ ва нақши бозихҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар рушди он мебошад.

Кори диссертсионии Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар мавзӯи “Нақши бозихҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ таълиф шудааст, пеш аз ҳама, дар меҳвари хӯд татбиқу амалашавии ин мақсадҳоро аз як ҷониб фароҳам меорад ва аз ҷониби дигар роҳу усулҳои нави ташаккул ва таҳаввули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоиро тавассути бозихҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ таҳқиқу баррасӣ намуда, хусусиятҳои педагогии онро тавассути равишҳои пешрафтаи таълим арзёбӣ мекунад.

Муаллифи диссертатсия дуруст қайд кардааст, ки “Таҳия ва татбиқи воситаву усулҳои истифодаи бозихои дидактикӣ дар ҷараёни дарсҳои суруд ва мусиқӣ, ки ба ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ нигаронида шудааст, иқдоми муҳим дар ҳалли масъалаи татбиқи талаботи муносибати босалоҳият ба таълими насли наврас ва ба зиндагии шоистаи оянда омода сохтани онҳо маҳсуб меёбад.”.

Муаллифи диссертатсия бо ин мақсад тавонистааст, ки тавассути истифодаи бозихои мусиқӣ-дидактикӣ хусусиятҳои ташаккули салоҳиятҳои хонандагони хурдсол дар дарсҳои суруд ва мусиқии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро ошкор ва муайян намояд.

Ҳамчунин нақши бозихои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни баргузори дарсҳои суруд ва мусиқӣ таҳлили амалӣ намуда, бо роҳи мурағаб сохтани маҷмуи бозихои мусиқӣ-дидактикӣ ва озмоиши самаранокии онҳо бо мақсади рушди салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ бо дарназардошти натиҷаҳои таҳқиқот ва корҳои озмоишӣ барои рушди он тавсияҳои судманд манзур доштааст. Таҳқиқ ва таҳлили ин воситаҳо ва шеваҳои равишҳои таълими пешрафта масъалаи мубраму муҳим маҳсуб гардида, таҳқиқи усулҳои муосир ва тадқиқи роҳҳои муассири ин мавзӯ амри зарурӣ ва ихтиёҷ ба қовишҳои илмӣ гаштааст. Яъне ин ва дигар омилҳои мубрамияти мавзӯи таҳқиқоти қори диссертатсионии Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевичро муайян кардааст.

Дар ин замина муҳаққиқ дуруст таъкид кардааст, ки “барои ноил шудан ба тағйироти мусбати педагогӣ дар таълим ва омӯзиш тавассути бозихои мусиқӣ-дидактикӣ бояд барномаи ҳамгирошуда эҷод карда шавад. Он бояд хусусияти таълимӣ ва тарбиявӣ дошта бошад, инчунин ба ташаккул ва рушди фаъоли раванди бозии мусиқӣ-дидактикӣ мусоидат кунад. Ин барнома бояд ба рушди хоҳиши худшиносӣ, ташаккули малакаи дарки огоҳонаи асарҳои гуногуни санъат, тарбияи фарҳанги баланди маънавӣ дар он равона карда шавад”.

- Бар асоси таҳлилу таҳқиқи нуктаҳои меҳварии рисола диссертант ба хулосаи саҳеҳи илмӣ расидааст, ки бояд омӯзгор чунин шароити таълимро

таъмин намояд, ки ба рушди фаъолияти мусиқӣ ва бозии хонандагони синфҳои ибтидоӣ мусоидат намояд. Муҳим аст, ки на танҳо барномаи муқарраршуда ё супоришҳои додашударо риоя кунад, балки вазъиятҳоеро эҷод кунад, ки дар онҳо наврас тавонад ташаббуси худро нишон диҳад ва тарзи иҷрои вазифа ё хусусияти амали худро мустақилона интиҳоб кунад.

Бо назардошти андешаҳои муҳаққиқи рисола фаъол намудани бозӣҳои мусиқӣ-дидактикӣ характери мушкilotи таълимӣ дошта, муносибати навро ба пурра намудани дарсҳои суруд ва мусиқӣ талаб менамояд. Сохтори дарс имкон медиҳад, ки ба раванди он бозии мусиқӣ-дидактикӣ ба таври органикӣ дохил карда шавад, зеро он яке аз воситаҳои асосии ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ мебошад. Дар ин раванд шаклу навҳои гуногуни бозӣ, аз ҷумла: бозӣҳои рушд, бозӣҳои таълимӣ, онҳое, ки ба таҳкими қобилият, ташаккули маҳорат ва малакаҳои муайян истифода бурда мешаванд, инчунин бозӣҳои нақшӣ ва эҷодӣ ба рушди салоҳиятҳои хонандагон ҳаматарафа кӯмак мерасонанд. Маҳз ин бозӣҳо хонандаи хурдсолро ба раванди фаъоли эҷодкорӣ ва дарки мусиқӣ фаро гирифта, имкон медиҳанд, ки дар онҳо равандҳои психологии эҳсосот, диққат, хотира ва зеҳн фаъол гардад. Кӯдак ҳангоми бозӣ он фаъолиятҳоро, ки дар амал дарк карда, омӯхта метавонад, эҳсос мекунад, ҳама чизро табиатан омӯхта, ҳам моҳият ва ҳам истилоҳотро дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ азхуд мекунад.

Ҳадаф аз андешаҳои дар боло зикршуда аз онҳо шаҳодат медиҳанд, ки мавзӯи барои таҳқиқоти диссертатсионӣ интиҳобнамудаи унвонҷӯ Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич, яъне “Нақши бозӣҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ” дар шароити кунунӣ ниҳоят муҳим ва дорои аҳаммияти махсуси назариявӣ амалӣ буда, он ба ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ мусоидат мекунад.

Бояд таъкид кард, ки дар ҳақиқат диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич аз арзиши илмиву аҳаммияти амиқи назариявӣ амалӣ бархурдор буда, дар он масъалаҳои муҳимми хусусиятҳои бозӣҳои мусиқӣ-дидактикӣ ва истифодаи шеваю равишҳои гуногуни он дар чараёни маш-

гулиятҳои суруд ва мусиқӣ аз ҷиҳати илмӣ асоснок карда шуда, ба таври мукамал таҳқиқу баррасӣ гардидааст.

Навгонии илмии таҳқиқот: Дар баробари ин, унвонҷӯ Боев Шаҳобиддин дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш таҳқиқу таҳлили муаммо ва ихтилофоти муҳиммеро вобаста ба мавзуи диссертасия ба нақша гирифта, зимни баррасӣ ва мутолиаи адабиёт, сарчашмаҳои илмӣ, омӯзиш, таҳлил ва арзёбии роҳҳои гуногуни истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ дар синфҳои ибтидоӣ, ҳамчунин муайян кардани муҳтавои педагогӣ, моҳият ва мавқеи нақши бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ ва гузаронидани озмоишҳои педагогиро амиқ таҳлилу таҳқиқ намуда, ба **навгониҳои илмии зерин** муваффақ гардидааст. Аз ҷумла, муаллифи диссертатсия хусусиятҳои ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони хурдсол дар дарсҳои суруд ва мусиқии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро тавассути истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ ошкор ва муайян намуда, нақши бозиҳоро дар ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагон дар машғулиятҳо мавриди таҳқиқу таҳлил қарор додааст.

Инчунин рисола навис маҷмуи бозиҳои мусиқӣ-дидактикиро омодаву пешниҳод кардааст, ки истифодаи онҳо дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ рушди салоҳиятҳои асосӣ ва мусиқии хонандагонро самаранок хоҳад кард.

Илова бар ин оид ба роҳу восита ва технологияҳои истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ, ки самаранокии онҳо тариқи озмоиш санҷида шудаанд, бо замимаи тавсияҳои методӣ ва натиҷаву хулосабарориҳо дар охири қор манзур карда шудаанд.

Тозагии масъала ва нуктаҳои ба дифоъ пешниҳодшаванда: Дар ин замина унвонҷӯ дар натиҷаи баррасӣ ва таҳқиқи паҳлуҳои назарӣ ва амалии таҳқиқот чанд нуктаҳои ҷолиб ва асосиро ҳамчун нуктаҳои тозатаҳқиқшуда ба ҳимоя пешниҳод намудааст. Аз ҷумла, масъалаи нақши бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ, бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ яке воситаҳои таълимии муҳим дар ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагон дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ, шароити педагогии ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони хурдсол

тавассути бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар машғулиятҳо, махсусан дар дарсҳои суруд ва мусиқӣ; истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар чараёни дарсҳо бо дарназардошти хусусиятҳои синнусолӣ ва мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ; ба чараёни таълими фанни суруд ва мусиқӣ ворид намудани маҷмуи бозиҳои гуногуни мусиқӣ-дидактикӣ ба манзури ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ва ғайра аз қабилҳои нуктаҳои ба дифоъ пешниҳодшаванда мебошанд.

Дар ин замина, метавон тасдиқ намуд, ки таҳқиқоти мавриди баррасиро мубраму саривактӣ ва дархӯри ниёзҳои таҳсилоти миёнаи умумии кишвар арзёбӣ кунем. Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва озмоишҳои баргузорнамудаи Боев Шаҳобиддин, ҳамчунин хулосаву тавсияҳои методии коркард ва манзурнамудаи ӯ бозгӯӣ онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу ҷасл кардааст ва дар натиҷа фарзияи илмии пешниҳодкардаашро дар амал тасдиқ намудааст.

Яъне навгониҳои илмии таҳқиқот асоси илмиву воқеӣ дошта, баҳсангез нестанд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, хулосаи бобҳо, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшударо собит месозанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда;

Хулосаҳои назариявӣ ва тавсияҳои амалӣ тибқи муқаррароти аввалияи назариявӣ; мантиқӣ-илмии тадқиқи масъала тавассути интихоби методҳои ба предмет, ҳадаф ва вазифаҳои тадқиқот муносиб, давомнокии кори таҷрибавию озмоишӣ, таҳлили бонизоми натиҷаи ҷавобҳои иштирокчиёни тадқиқот ба даст омадаанд.

Яке аз самтҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионии мазкур дар он аст, ки муаллифи рисола масъалаи мавриди таҳқиқро ҳам аз дидгоҳи олимону пажухишгарони варзидаи ватанӣ ва ҳам аз таҷрибаи муҳаққиқони хоричӣ ҳаматарафа омӯхта, онро дар асосии Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи маориф» ва ҳуҷҷатҳои муҳимми директивии Ҳукумат ва Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки мавзӯи баҳси онҳо соҳаи маориф ва масоили аз ҷониби диссертант таҳқиқшавандаи педагогика ташкил

медиханд таҳлил ва баррасӣ намудааст. Натиҷаҳои таҳқиқоти анҷомдодаи худро дар шакли хулосаҳо ва тавсияҳои методӣ омода ва пешниҳоди омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ кардааст. Барои исботи андешаҳои худ аз осори илмии олимон, мутафаккирон, муаррихон ва адабиётшиносони маъруфи гузаштаву муосири тоҷик, хориҷи кишвар андешаву мулоҳизаҳои хеле зиёду арзишмандро далел овардааст, ки дурустиву эътимоднокии навгониҳои илмӣ, натиҷаҳои таҳқиқот ва хулосаву тавсияҳои пешниҳодкардаи муаллифро боз ҳам возеҳтар собит сохтаанд.

Ҷамчунин натиҷаҳои таҳқиқот дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҳарсолаи олимон ва омӯзгорон, дар семинарҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, ҷаласаҳои кафедраи “ Назария ва методикаи тарбияи мусиқӣ-бадеӣ”-и Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, дар иттиҳодияҳои методии омӯзгорони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумие, ки корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ дар пойгоҳи онҳо гузаронида шуданд, муҳокима ва мавриди тасвибу озмоиш қарор дода шудаанд. Ҷамчунин, муқаррароти асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ тавассути ироаи маърузаҳо дар чорабиниҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ – байналмилалӣ, конференсия ва мизҳои мудаввар тасвиби худро ёфтаанд ва дар амалияи фаъолияти муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии ҷумҳурӣ татбиқ карда шуданд.

Аҳамияти назариявии ва амалии таҳқиқотро метавон мухтасаран бо чанд нукта баён дошт. Аз ҷумла, дар қори диссертатсионии Боев Шаҳобиддин вобаста ба ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ бо дарназардошти муқаррароти назариявии бунёдии илм ва таҷрибаи педагогӣ илман асоснок карда шудааст.

Заминаҳои назариявии таҳқиқот аз асосноккунии равишҳои илмӣ таҳқиқи масоили истифодаи бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар раванди дарсҳои суруд ва мусиқӣ бо мақсади ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони хурдсол иборат буда, натиҷаҳои таҳқиқот имкон медиҳанд, ки талаботи муносибати босалоҳият ба таълими фанни суруд ва мусиқӣ ба ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ нигаронидашуда, амалӣ

карда шаванд. Муносибат ва равишҳои педагогӣ асоснок ва истифода карда шуданд, ки онҳо бо мақсади рушди маҳорату малакаҳои мусиқии бачагони хурдсол таҳия шуда, ба ташаккули салоҳиятҳои асосӣ ва, аз ҳама асосӣ, ба рушди салоҳиятҳои мусиқии хонандагони хурдсол дар раванди дарсҳои суруд ва мусиқӣ нигаронида шудаанд.

Дар баробари ин дар кори диссертатсионӣ **аҳаммияти зиёди амалӣ** низ нуҳуфтааст. Пеш аз ҳама, истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот ба тақмили раванди таълими фанни суруд ва мусиқӣ дар самти ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагони хурдсол бо истифода аз бозиҳои мусиқӣ-дидактикӣ мусоидат менамоянд.

Баъдан, таҳия ва татбиқи воситаҳои усулҳои истифодаи бозиҳои дидактикӣ дар чараёни дарсҳои суруд ва мусиқӣ, иқдоми муҳим дар ҳалли масъалаи татбиқи талаботи муносибати босалоҳият ба таълими насли наврас ва ба зиндагии шоистаи оянда омода сохтани онҳо маҳсуб ёфта, тавсияҳои илмӣ-методиҳои таҳия ва манзуршуда, ба таври самаранок ба ташаккули салоҳиятҳои мусиқии хонандагон хидмат мекунад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Натиҷаҳои таҳқиқот дар 17 интишороти муаллиф инъикос ёфтаанд, ки аз онҳо 3-тояшро мақолаҳои илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон эътирофнамуда ва боқимондашро мақолаҳои дар дигар нашрияҳо бачопрасида ва маводҳои конференсияҳои илмӣ ташкил додаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Автореферат (ба забонҳои тоҷикӣ, русӣ), диссертатсия тибқи талаботи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, №267 (бо тағйири иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, № 295) тасдиқ шудааст, таҳия ва ба тартиб дароварда шудааст.

Бояд қайд намуд, ки диссертатсияи унвонҷӯ Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар баробари дастовардҳои муҳимми илмиву амалӣ, ки қаблан зикр гардиданд, диссертатсия ва автореферат аз камбудихо низ ҳолӣ нест, ки

ёдрас намудани онҳо барои такмили минбаъдаи диссертатсия аз манфиат холи нахоҳад буд. Масалан:

1. Дар боби аввали рисола чун сухан дар бораи назарияи мусиқӣ меравад, лозим буд, ки диссертант оид ба назарияи мусиқӣ, махсусан назарияи марбут ба хонандагони давраи ибтидоӣ муфассал баҳс менамуд. Зеро дар ин мавзӯ дар китобҳои мусиқишинос ва оҳангсози бузурги тоҷик Ҷурабой Охунов андешаҳои ҷолиб ва таснифоти илман асоснокшуда муфассал оварда шудаанд. Ҳарчанд диссертант аз баъзе маҷмуаҳои Ҷ.Охунов истифода намудааст, вале китоби «Назарияи ибтидоии мусиқӣ» (Ҷурабой Охунов. Назарияи ибтидоии мусиқӣ. - Душанбе: Ирфон, 2016. - 247с.) аз назар берун мондааст. Ҳамчунин китобҳои «Мусиқӣ барои синфҳои 1234»-и Акрамов С., Хижняк, Ю. Мирзоаҳмедов ва дигарон.

2. Диссертантро лозим буд, ки перомуни мактаби хунарии устоду шогирд, махсусан дар макотиби миёнаи умумӣ зерфасли алоҳидаеро ҷудо намуда, дар меҳвари он роҷеъ ба хусусиятҳо ва шеваю равишҳои маъмули мактабдорӣ даврони ибтидоӣ мавзӯи баҳсро оғоз менамуд.

3. Ҳамчунин дар баҳши корҳои озмоишӣ хуб мебуд, диссертант таъсири сурудҳои классикии суннатӣ ва пазироии оҳангу сурудҳои халқиву бастакорони ватанро низ дар машуғлиятҳо аз ҷониби хонандагони синфҳои ибтидоӣ маълум мекард.

4. Дар баъзе аз саҳифаҳои диссертатсия баъзе нуқсонҳои техникӣ ва хатогиҳои имлоӣ ба назар мерасанд, ки гумон дорам ислоҳи онҳо хусни корро боз бештар мегардонад. Аз ҷумла, нопурра гузаштани беъзе ҷадвалҳо ва монанди инҳо.

Дар маҷмӯъ, камбудҳои зикршуда ба ҳеҷ вачҳ арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд, диссертатсия унвонҷӯ кори анҷомёфтаи илмӣ-таҳқиқӣ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи номзади илмҳои педагогӣ мебошад.

Хулосаи ҷамъбасти.

1. Диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи хуби илмӣ иҷро шудааст.

2. Унвонҷӯй ба ҳадафҳои дар тадқиқот пешгузоштааш ноил шуда, вазифаҳои илмиро хуб ҳаллу фасл кардааст ва фарзияи тадқиқот тасдиқи худро ёфтааст.

3. Диссертатсияи Боев Шаҳобиддин Раҷабалиевич дар мавзӯи “Нақши бозихҳои мусиқӣ-дидактикӣ дар ташаккули салоҳиятҳои хонандагони синфҳои ибтидоӣ зимни дарсҳои суруд ва мусиқӣ”, ки барои Ҳимоя ва дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба Шурои диссертатсионӣ ва “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, № 295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 - Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Рустамов Додо
Абдучаборович

Муқарризи расмӣ, номзоди илмҳои таърих, дотсент, мудири кафедраи таърих, маданият ва методикаи таълими мусиқии ба номи профессор Ҳақимов Н.Ғ.

Маълумот Донишгоҳи давлатии Хучанд, 735700. ш.Хучанд, хиёбони
барои тамос: Мавлонбеков, 1. Тел.: +(992)92-742-55-54
Email:dado5554@mail.ru

20.03.2025

“Имзои Д.А. Рустамовро тасдиқ мекунам”

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
МДТ “ДХ ба номи академик Б.Ғафуров”

Сайдуллозода З.С.